

stk. Uanset den betydelige forøgelse af importen ligger denne imidlertid stadig under behovet, og priserne på brugte personmotorkøretøjer er derfor fremdeles væsentligt højere, end de ville være under et frit automobilmarked. Dette gælder såvel for de brugte vogne, der sælges i almindelig fri handel, som for dem, der sælges ved offentligt bortsalg i henhold til loven.

Danmarks Automobilforhandler Forening har i sommer til sine medlemmer udsendt et brugtvognskatalog indeholdende normgivende priser for brugte personmotorkøretøjer af de forskellige mærker, typer og årgange. Sammenholdes de i dette katalog angivne priser med en brugtvognspris beregnet på grundlag af nye vognes pris, når de indkøbes på dollarpræmieringsbasis, viser det sig, at brugtvognspriserne ligger noget højere end dollarpræmieringsprisen med fradrag af rimelige afskrivninger, idet dog de største vogne ikke fuldtud når en på dette grundlag beregnet brugtvognspris. Idet prisen på personvogne indkøbt på dollarpræmieringsbasis for størstedelen af de gængse mærker ligger omkring 40 pct. højere end prisen på vogne indkøbt på sædvanlig måde med indkøbstilladelse, vil det ses, at brugtvognspriserne stadig i meget betydelig grad overstiger, hvad der under hensyn til nyvognsprisen kan anses for rimeligt.

En umiddelbar sammenligning mellem de priser, de ved offentligt bortsalg afhændede brugte personmotorkøretøjer indbringer, og de priser, som brugte motorkøretøjer af tilsvarende mærke, type og årgang indbragte i fjor, da loven senest blev forlænget, er vanskelig at foretage på grund af de pågældende vognes forskelligartede kvalitet. De foretagne undersøgelser synes at indicere, at priserne gennemgående er faldet med ca. 15 pct., men der er en ret betydelig forskel mellem de forskellige automobilmærker,

idet nogle typer holder priserne bedre end andre; i særdeleshed har de meget store vogne og vogne, til hvilke der ikke kan fremskaffes originale reservedele, været genstand for et ikke ringe prisfald. Medens en del af det nævnte prisfald antagelig skyldes, at de pågældende køretøjer nu er 1 år ældre og typisk har kørt tilsvarende længere, må en del af prisfaldet betragtes som reelt, og det synes under disse forhold rimeligt, at der foretages en mindre forhøjelse af den del af nettoprovenuet ved salget, som efter lovens § 3 tilfalder sælgeren.

Det er under hensyn hertil foreslået at ændre § 3 således, at det beløb, der tilfalder sælgeren, udgør 2 000 kr. med tillæg af 75 pct. — og ikke som nu 60 pct. — af det beløb, hvormed nettoprovenuet overstiger 2 000 kr.

Om de i henhold til loven stedfundne salg af brugte personautomobiler kan det oplyses, at der i tiden indtil udgangen af september måned 1953 ialt er bortsolgt 11 270 personmotorkøretøjer til et samlet beløb af 63,5 mill. kr., hvoraf 21,3 mill. kr. er tilgået vejfonden, medens restbeløbet er udbetalt til automobilernes ejere. Af de nævnte 11 270 motorkøretøjer er 10 205 solgt ved offentlig auktion, medens ejerne for 1 065 vognes vedkommende har benyttet sig af den særlige adgang til salg af vognene gennem automobilforhandlerne.

Loven er foreslået opretholdt indtil 1. november 1954. I betragtning af den usikkerhed, der hersker med hensyn til udviklingen fremover, er det dog foreslået, at loven forinden den tid kan ophæves ved kgl. anordning. Forinden der eventuelt fra handelsministerens side gøres indstilling herom, vil spørgsmålet blive forelagt i det henhold til vareforsyningslovens § 15 nedsatte udvalg, således at indstilling om lovens ophævelse kun foretages, såfremt der i udvalget kan opnås tilslutning hertil.